

213 SAYILI VERGİ USUL KANUNU, 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNU, 5422 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNU, 2978 SAYILI ÜCRETLİLERE VERGİ İADESİ HAKKINDA KANUN, 492 SAYILI HARÇLAR KANUNU, 488 SAYILI DAMGA VERGİSİ KANUNU, 210 SAYILI DEĞERLİ KÂĞITLAR KANUNU, 1319 SAYILI EMLAK VERGİSİ KANUNU, 2464 SAYILI BELEDİYE GELİRLERİ KANUNU, 3074 SAYILI AKARYAKIT TÜKETİM VERGİSİ KANUNU, 2380 SAYILI BELEDİYELERE VE İL ÖZEL İDARELERİNE GENEL BÜTÇE VERGİ GELİRLERİNDEN PAY VERİLMESİ HAKKINDA KANUN İLE 6802 SAYILI GİDER VERGİLERİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİKLER YAPILMASI VE BU KANUNLARA BAZI HÜKÜMLER EKLENMESİ VE 190 SAYILI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMENİN EKİ 1 SAYILI CETVELE YENİ KADROLAR EKLENMESİ HAKKINDA KANUN

Kanun No. : 3239

Kabul Tarihi : 4.12.1985

(11 Aralık 1985 gün ve 18955 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır).

**GEREKÇESİ
KANUN TASARISI
VE KOMİSYON
RAPORLARI**

Millet Meclisi S. Sayısı : 357 (1/716)

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
BAZI VERGİ KANUNLARINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA
KANUN

T.C

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı: K.K.GnMd. 18/101-1943/06166

11.10.1985

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye ve Gümrük Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 7.10.1985 tarihinde kararlaştırılan "Bazı Vergi Kanunlarında Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ve gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Turgut Özal

Başbakan

GENEL GEREKÇE

Vergi sistemleri ile ekonomik ve sosyal yapı ve iktisadî kalkınma arasında yakın bir münasebet vardır. Bu sebepler ekonomik ve sosyal yapının değişmesine paralel olarak vergi sisteminin de modernleştirilmesi, çağdaşlaşması gerekmektedir.

Ülkemiz ekonomisinin sağlam ve istikrarlı bir yapıya kavuşturulması, para ve maliye politikasının dengeli bir şekilde uygulanmasını zorunlu kılmaktadır. Malî politikanın en etkin aracı vergidir. Dolayısıyla ülkemizin ekonomik ve sosyal şartları gözönüne alınarak kalkınmaya uygun bir vergi sisteminin geliştirilmesi gerekmektedir.

Bilindiği gibi; verginin fiskal fonksiyonu yanında, ekonomik ve sosyal görevleri de vardır. Enflasyonla etkili bir şekilde mücadele edilebilmesi, ekonomide bozulan dengenin tekrar kurulabilmesi, teşebbüs ve üretim gücünün artırılabilmesi ve gereksiz tüketimin kontrol altına alınabilmesi için, verginin etkili bir araç olarak kullanılması mümkün ve gerekli görülmektedir.

Bunun yanında kamu harcamalarının ekonomide bir enflasyonist baskı aracı olmaması için bu harcamaların sağlam kaynaklardan karşılanması gerektiği konusu da büyük önem taşımaktadır.

Bu amaçla toplam 12 vergi kanununda değişiklik yapılarak vergi sisteminin daha basit ve sade bir yapıya kavuşturulması öngörülmüştür.

Getirilen değişikliklerle vergide verim, etkenlik, adalet ve vergi güvenlik ve denetimine ilişkin müessese ve kurallar işler hale getirilmekte, vergi kayıp ve kaçığının önlenmesi hedeflenmektedir.

Öte yandan, ekonomideki sürekli gelişme ve değişmeler, vergi sisteminde yer alan parasal hadleri büyük ölçüde aşındırarak ve bu hadlerin konusundan beklenen gayeler gerçekleştirilmez hale gelmiştir.

Ayrıca, geçmişte vergi kanunlarında yapılan münferit değişiklikler sebebiyle, vergi sisteminin kendi içindeki uyumunu sağlamak amacıyla vergi kanunlarında bazı teknik düzenlemelerin yapılması mecburiyeti doğmuştur.

Bu arada, lokal bir vergi karakterini taşıyan emlak vergisi mahallî idarelere devredilmiştir. Böylece mahalli idarelerin mali açıdan güçlenerek daha iyi hizmet vermeleri hedeflenmiştir.

Vergi sisteminin sağlıklı çalışabilmesi için kayıt ve belge düzeninin vergiyi doğuran olayı iyi kavraması ve vergi kayıp ve kaçığına yol açmayacak bir esasa oturtulması gerekmektedir. Bu Kanunla getirilen değişikliklerle:

1. Vergi uygulamasında kolaylık ve sadelik sağlamak gayesiyle bazı bürokratik işlemler azaltılmak veya birleştirilmek suretiyle kaldırılmıştır.

2. Mükelleflerin vergilerini tam ve eksiksiz olarak zamanında ödemelerini sağlamak gayesiyle gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Bu düzenleme ile vergisini ödeyen mükellefle vergisini ödeme yen mükellef arasında, vergi ödemeyen lehine teşekkül eden rekabet eşitsizliğinin giderilmesi hedeflenmiştir.

3. Geriye dönük vergi incelemelerinden ziyade, içinde bulunulan dönemin anında ve yaygın bir biçimde, üretimden tüketime kadar denetlenmesi gayesi güdülmüştür. Böylece vergi güvenliğinin temeli olan belge düzeninin eksiksiz bir biçimde uygulanmasını sağlamak mümkün olacak -ör.

4. Türk vergi sisteminin birbiriyle çelişen hükümleri ayıklanmış, sistemin bütünlüğü ve uyumu sağlanmıştır.

5. Yukarıda da belirtildiği üzere; kanunlarda yer alan parasal miktarların zaman içinde yıpranması ve aşınmasını önlemek gayesiyle Anayasamızın belirlediği çerçevede Bakanlar Kuruluna belli yetkilerin verilmesi sağlanmıştır. Böylece vergi sisteminin ekonomiyi daha iyi kavraması öngörülmüştür.

Özet olarak, getirilen düzenlemelerle, vergi sistemimiz daha basit, anlaşılır, uygulanabilir ve sosyal adaleti sağlar bir yapıya kavuşturulmuş ve mükelleflerin vergi ile ilgili ödevlerini zamanında eksiksiz olarak yerine getirmeleri teşvik edilmiştir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 — 8 Diğer Vergi Kanunları ile ilgilidir.

MADDE 9. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununda yapılan değişikliklerin gerekçeleri fıkra sıralan itibarıyla aşağıda açıklanmıştır.

1. Bu fıkra ile Kanunda yer alan maktu vergi ve harç miktarları artırılmıştır.

2. Haberleşme Vergisi Posta Telgraf Telefon İşletmesince sadece abonelerden alınmakta, abone olmayanlar tarafından ödenen ücretler vergi kapsamına girmemektedir. Abone olan ve olmayanlardan alınan ücretlerin ayrılması ve bu ayrım göre verginin hesaplanmasındaki zorluklan gidererek uygulamada kolaylık ve basitlik sağlanması için aboneler dışındaki kimilerden iahsil edilen ücretler de verginin kapsamına alınmıştır.

3. Bu fıkra ile Kanunda yer alan maktu vergi ve harç miktarlarının, kanun değişikliği yapılmadan, değişen şartlara uygun hale getirilmesi bakımından on katına kadar artırılması ve on katından çok olmamak üzere yeni hadler tespit edilebilmesi için Bakanlar Kuruluna yetki verilmektedir.

4. Bu fıkra ile müze giriş ücretlerinden belediyelere pay verilmesi öngörülmektedir.

5. Bu ftkra ile Meslek Vergisinin mücavir alanlarda uygulanabilmesi için bu alanlara belediyelerce hizmet götürülmesi Őartı kaldırılmıştır.

MADDE 10. — 3074 sayılı Akaryakıt Tüketim Vergisi Kanununda yapılan deŐiŐiklikle, verginin nispeti yüzde 6'dan yüzde 9'a çıkarılmıŐ ve daŐılıma ilişkin esaslar yeniden düzenlenmiŐtir.

MADDE 11. — Bu maddenin gerekçesi MH malan itibariyle aŐaŐıda açıklanmıştır.

1. Emlak Vergisinin belediyelere devri dolayısıyla 2380 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde yer alan nispetler yeniden belirlenmiŐtir.

2. Emlak Vergisinin belediyelere devri dolayısıyla 2380 sayılı Kanunun geçici 3 üncü madde de yer alan nispetler yeniden belirlenmiŐtir.

3. 2380 sayılı Kanunla eklenen ek i inci madde ile, mahalli idarelerce tahsil edilen vergi, resim ve harçlarla ilgili beyannamelerin verilmesi bakımından mükelleflerin, tarh, tahakkuk ve tahsili işlemleri yönünden hem mükelleflerin hem de mahalli idarelerin sıkıntıya düŐmemesi ve zorlukla karŐılaŐmaması için, İçişleri BakanlıŐının teklifi zerine Maliye ve Gümrük BakanlıŐınca basımı ve daŐıtımı yapılacak beyanname, rehber ve diŐer basılı kâğıtlar ve bu konudaki sair hizmetlerle ilgili giderlerin, sözkonusu Kanun hükümlerine göre Genel Bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamından ayrılan paylardan ödenmesi öngörülmektedir.

4. Genel Bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamı üzerinden ayrılan mahallî idareler payının her gelir saymanlıŐınca ayrılması ve gönderilmesi yerine, bu paylanıl merkezden görevlendirilecek bir saymanlık tarafından ayrılıp gönderilmesi için Maliye ve Gümrük BakanlıŐına yetki verilmiştir.

Bu yetkinin kullanılması halinde, vergi daireleri ve saymanlıkların iŐ yükü önemli Şekilde azalacak ayrıca, payların İller Bankasına daha erken intikali sağlanmış olacaktır.

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU RAPORU

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No.: 1/716

Karar No.: 3

30.10.1985

Türkiye Büyük MÜlet Meclisi Başkanlığına

Maliye ve Gümrük Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulunca Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça Komisyonumuza havale edilen "Bazı Vergi Kanunlarında Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı", Komisyonumuzun 16-25 Ekim 1985 tarihleri arasında yaptığı, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8 inci birleşimlerinde ilgili Hükümet Temsilcilerinin iştiraki ile görüşülüp incelendi.

Bilindiği gibi, vergi sistemleri ile sosyal yapı ve iktisadî kalkınma arasında yakın münasebet vardır. Bu yüzden, ekonomik ve sosyal yapının değişmesine paralel olarak vergi sistemlerinin de zamanın şartlarına göre yeniden gözden geçirilmesi ve ihtiyaçlara cevap verebilecek modern bir seviyeye getirilmesi gerekmektedir.

Ülkemiz ekonomisinin de sağlam ve istikrarlı bir yapıya kavuşturulabilmesi, para ve maliye politikasının dengeli bir şekilde uygulanmasını mecburi kılmaktadır. Dolayısıyla, ülkemizin ekonomik ve sosyal şartları dikkate alınır, bu ilke doğrultusunda vergi sistemimizde bazı değişiklikler yapılmasının gerekli olduğu görülmektedir.

Ayrıca; ülkemizin ekonomik ve sosyal kalkınmasını menfî yönde etkileyen enflasyon ile mücadelede; verginin, ekonomide bozulan dengenin yeniden kurulabilmesi, teşebbüs ve üretim gücünün artırılması ve gereksiz tüketimi kontrol altına alarak, kamu harcamalarının enflasyonist bir baskı aracı olmaması için sağlam kaynaklardan karşılanabilmesini sağlamak açısından öneminin büyüklüğü de tartışılmaz.

Genel gerekçeden de anlaşılacağı üzere, 12 Vergi Kanununda değiştirildiği yapılmaması öngören tasarının temel hedefi, vergide verim, müesseseriyet ve adaleti sağlamak, vergi güvenlik ve denetimine ilişkin müessese ve kurumları işler hale getirmek, ayrıca vergi uygulamasında kolaylık ve sadelik sağlamak gayesiyle bazı bürokratik işlemleri azaltmaktır. Kaldı ki, vergi sistemi ne kadar sade ve anlaşılır olursa, uygulanabilirliğinin de o kadar kolay olacağı aşîkârdır.

Komisyonumuzdaki görüşmelerde, tasanda öngörülen belge düzenine uymamayı ve vergi kaybına yol açmayı alışkanlık haline getiren mükelleflerin basın ve televizyon aracılığı ile teşhir edilmesi ilkesinin mükelleflerin vergi vebelerini zamanında yerine getirmelerini sağlayıcı bir faktör olacağı yaygın ve yoğun vergi denetiminin etkinliğini artırmak için Vergi Yoklama Memurlarını yeni yetkilerle donatımının yerinde olacağı; vergi ödemede gecikme müeyyidesinin artırılmasının, vergiyi ucuz bir finansman kaynağı olma halinden kurtaracağı; mevcut sistemde belli kazançlar için öngörülen "Vergi TevkifatTnın, yani stopajın, yaygınlaştırılmasının isabetli olduğu; getirilen değişikliklerde, geriye gönük vergi incelemelerinden ziyade, içinde bulunulan dönemin, anında ve yaygın bir biçimde üretimden tüketime kadar denetlenmesi gayesinin güdüldüğü, zaten vergide adalet ve eşitlik anlayışının da bunu gerektirdiği; Emlak Vergisinin Belediyelere aktarılmasıyla mahallî idarelerin malî yönden kuvvetlenmesine büyük katkıda bulunacağı, bunun ise yerinde bir karar olduğu ve Devletin üzerine aldığı görevleri yerine getirebilmesi için her vatandaşın vergisini zamanında ve eksiksiz olarak ödemesinin gerektiği ifade edilmiştir.

Netice olarak; tasan ile öngörülen değişikliklerde, Devletin dürüst vatandaşın vergisini ödemesi için her türlü kolaylığı sağladığı, ancak, vergi kaybına yol açan mükellefler için ise daha etkili tedbirler getirdiği görüşü komisyonda benimsenmiştir.

Ancak, çeşitli vergi kanunlarında değişikliği öngören ve her vergi kanununu ayrı bir madde başlığı altında fıkralara ayırarak hazırlanan tasarı, kanun tekniğine uygun hale getirilmek amacıyla; görüşülürken her vergi kanununun ayrı bölümler altında toplanması ve fıkra numaralarının madde numaraları olarak değiştirilmesi kararlaştırılmış daha sonra tasarı maddelerine geçilmiştir.

Buna göre;

Tasarı'nın 1 inci maddesi "BİRİNCİ BÖLÜM" olarak "213 sayılı Vergi Usul Kanunu İle İlgili Değişiklikler" başlığı altında düzenlenmiş ve 1 inci maddeye bağlı çerçeve 1 inci fıkra 1 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

1 inci maddeye bağlı çerçeve 2 nci fıkra müteselsilen sorumluluk dışında kalacakların açıklıkla belirlenmesi amacıyla yeniden düzenlenmiş, 1 inci fıkrayı takiben 2 nci fıkra olarak yeni bir fıkra eklenmiş ve 2 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1 inci maddeye bağlı çerçeve 3 üncü nci 3 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Aynı maddeye bağlı çerçeve 4 üncü fıkra mahalle ve köy muhtarlıklarına da dava açabilme ve vergi mahkemelerince verilecek kararlar aleyhine 15 gün için de Danıştaya başvurma hakkı tanıyacak şekilde düzeltilmiş ve 4 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1 inci maddeye bağlı çerçeve 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 ve 14 üncü fıkralar 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 ve 14 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1 inci maddeye bağlı çerçeve 15 inci fıkraya "..Usul Kanununun 168 inci maddesinin..." ibaresinden sonra "1 inci fıkrasının" ibaresi eklenmiş ayrıca 1 inci fıkranın 1 inci bendinin sonunda yer alan "Bir ay içinde;" ibaresi "bir ay;" olarak düzeltilmiş ve 15 inci madde olarak kabul edilmiştir.

Aynı maddeye bağlı çerçeve 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 ve 24 üncü fıkralar 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, ve 24 üncü maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

1 inci maddeye bağlı çerçeve 25 inci fıkra "213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2365 sayılı kanunla değişik 352 nci maddesinin 1 inci derece usulsüzlüklerle ilgili 1 numaralı bendi ile II nci derece usulsüzlüklerle ilgili 1 ve 7 numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş 1 inci derece usulsüzlüklerle ilgili bentlerin sonuna aşağıdaki II inci bent eklenmiştir" şeklinde yeniden düzenlenmiş ve ayrıca bent numaraları buna göre değiştirilerek 25 inci madde olarak kabul edilmiştir.

1 inci maddeye bağlı çerçeve 26 nci fıkra, 26 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir. Tasarı'nın 1 inci maddesine bağlı çerçeve 27 nci fıkrası "Madde 27. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununa aşağıdaki mükerrer 354 üncü madde eklenmiştir" şeklinde yeniden düzenlenmiş, bu düzenlemeye paralel olarak "Madde 354" "Mükerrer Madde 354" şeklinde düzeltilerek maddenin 2 nci fıkrasında yer alan "kapatma yetkisini" ibaresi "kapatma yetkisine" şeklinde değiştirilmiş ve 27 nci madde olarak kabul edilmiştir.

1 inci maddeye bağlı çerçeve 28 inci fıkra 28 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Aynı maddeye bağlı çerçeve 29 üncü fıkrada yer alan "bu maddenin uygulanmasında 367 nci maddede gösterilen usule uyulur" ibaresi fıkra metninden çıkartılmış ve 29 üncü madde olarak kabul edilmiştir.

1 inci maddeye bağlı çerçeve 30, 31 ve 32 nci fıkralar 30, 31 ve 32 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Aynı maddeye bağlı çerçeve 33 ve 34 üncü fıkralar birleştirilerek 33 üncü madde olarak tek bir çerçeve madde başlığı altında Ek Madde 11 Ek Madde 12 şeklinde kabul edilmiştir.

Tasarı'nın 1 inci maddesine bağlı çerçeve 35, 36 ve 37 nci fıkralar 34, 35 ve 36 nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

BAZI VERGİ KANUNLARINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1 — 8 Diğer Vergi Kanunları ile ilgilidir.

MADDE 9. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununda aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır.

1. 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun :

A) 4 üncü maddesinde yer alan en az ve en çok vergi miktarları üç katına,

B) 15 inci maddesi ile 21 inci maddesinin III üncü bendinde yer alan en az ve en çok vergi miktarları (15 inci maddenin 5 ve 6 ncı bendinde yazılı en az vergi miktarları hariç) beş katına,

C) 56 ncı maddesi ile 77 nci maddesinde yer alan en az ve en çok harç miktarları on katına,

D) 60 ncı maddesi ile 74 üncü maddesinde yer alan en az ve en çok harç miktarları beş katına,

E) 65 ve 84 üncü maddesi ile 2589 sayılı Kanunla eklenen Ek 6 ncı maddesinde yer alan en az ve en çok harç miktarları iki katına,

çıkartılmıştır.

2. 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Konu :

MADDE 29. — Belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde Posta Telgraf Telefon İşletmesi tarafından tahsil edilen telefon, teleks, faksimile ve data ücretleri (tesis, devir ve nakil ücretleri hariç) Haberleşme Vergisine tabidir.

3. 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 96 ncı maddesine aşağıdaki (C) fıkrası eklenmiştir.

"C) Bakanlar Kurulu bu Kanunda yer alan maktu vergi ve harçların en az ve en çok miktarlarını belirleyen hadleri birlikte veya ayrı ayrı yahut her vergi ve harçla ilgili tarifelerde yer alan en az ve en çok hadleri birlikte veya ayrı ayrı on katına kadar artırmaya ve Kanunda yazdıkları hadlerden az ve bu hadlerin on katından çok olmamak üzere yeni hadler tespit etmeye yetkilidir."

4. 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununa aşağıdaki mükerrer 97 nci madde eklenmiştir.

Müze giriş ücretlerinden belediyelere pay :

MÜKERRER MADDE 97. — Belediye ve mücavir alan sınırları içinde gerçek ve tüzel kişilerce işletilen her türlü müzelerin giriş ücretlerinin % 40'ı belediye payı olarak ayrılır.

Belediye payı olarak ayrılan miktardan, tahsilini takip eden ayın 15 inci günü akşamına kadar müzenin bulunduğu yer belediyesine ödenmesi mecburidir. Ödenmesi geciken paylar, müzeleri işleten gerçek ve tüzel kişilerden % 10 fazlasıyla tahsil olunur.

5. 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunun 104 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunda yer alan Elektrik ve Havagazı Tüketim Vergisi ile Bina, İnşaat, İşyeri Açma İzni, İmar Mevzuatı Gereğince Alınacak Harçların mücavir alanlarda uygulanabilmesi için belediye hizmetlerinin bu mahallere götürülmüş olması şarttır."

MADDE 10 — 13 Diğer Vergi Kanunları Ue ilgili.

Kaldırılan Hükümler :

MADDE 14. — 1-5 Diğer Vergi Kanunları Ue ilgili.

6. 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 6 ncı maddesi ile 30 uncu maddesinin ikinci, 31 inci maddesinin birinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

7. 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 45 ilâ 51 inci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük :

MADDE 15. — 1. Bu Kanunun birinci maddesinin araziye ait asgarî ölçüde birim değer tespiti için yeniden kurulan Takdir Komisyonları ve arazi ile ilgili diğer hükümleri ve yoklama maksat ve yoklama memurlarına ilişkin hükümleri bu Kanunun yayımı tarihinde, arsalara ait asgari ölçüde birim değer tespiti için yeniden kurulan Takdir Komisyonları ile ilgili hükümleri 1.3.1986 tarihinde yürürlüğe girer.

2. Bu Kanunun 5 inci maddesinin;

a) 492 sayılı Kanunun (8) sayılı tarifesine bu Kanunla eklenen telsiz harçlarına ait hükümleri (Yıllık harçlara ait hükümler hariç) 7.11.1983 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) Bu Kanunla harç kapsamına alınan yıllık harçlara ilişkin hükümleri 1.1.1985 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

3. Bu Kanunun 6 ncı maddesi, 8 inci maddesinin 7 nci fıkrası, 9 uncu maddesinin 2 ve 4 üncü fıkraları, 11 inci maddesinin 3 ve 4 üncü fıkraları ile 12 ve 13 üncü maddeleri bu Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

4. Bu Kanunun 7 ve 10 uncu maddeleri, bu Kanunun yayımını takip eden aybaşından itibaren yürürlüğe girer.

5. Bu Kanunun 1, 2, 3 ve 4 üncü maddelerinin Bakanlar Kurulu ve Maliye ve Gümrük Bakanlığına yetki veren hükümleri 1.1.1986 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

6. Bu Kanunun diğer hükümleri 1.1.1986 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme :

MADDE 16. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Başbakan

T. Özal

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU METNİ

BAZI VERGİ KANUNLARINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1. — 115 Diğer Vergi Kanunları Ue ilgUi

DOKUZUNCU BÖLÜM 2464 Saydı Belediye Gelirleri

Kanunu ile ilgili Değişiklikler

MADDE 116-117. — Tasarının 9 uncu maddesinin 1, 2'nci fıkraları Komisyonca 116, 117'nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 118. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 72 nci maddesine aşağıdaki *fıkra* eklenmiştir.

"2678 sayılı Kanuna göre kurulan resmi ve özel kombinalar bu harçtan muaftır."

MADDE 119. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Harcamalara katılma paylan, bir program dahilinde veya istek üzerine doğrudan doğruya yapılan işlerde, bu hizmetler dolayısıyla yapılan giderlerin tamamıdır. Şu kadar ki yapılacak giderler peşin ödendiği takdirde bu paylar ilgililerden yüzde elli noksanı ile alınır. Ancak bu tür hizmet giderleri Bayındırlık ve İskân Bakanlığı ile İller Bankası tarafından tespit edilen ve yayınlanan rayiç ve birim fiyatlara göre hesaplanan tutarları aşamaz."

MADDE 120. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 91 inci maddesine aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

"Ancak, yapılacak yazılı tebliğ ile verilecek süre içinde ilgililerin harcamalara katılma paylarını peşin ödemeyi kabul etmeleri halinde, bu paylar, kabule ilişkin yazılı başvuru tarihinden itibaren bir ay içinde tahakkuk ettirilir."

MADDE 121. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunun 93 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Harcamalara katılma paylan, belediyelerce veya bunlara bağlı müesseselerce, 92 nci maddeye göre payların ilan ve tebliğ edildiği yılı takip eden yıldan itibaren iki yılda ve dört eşit taksitte, peşin ödemelerde tahakkuk tarihinden itibaren bir ay içinde tahsil olunur."

MADDE 122. — Tasarının 9 uncu maddesinin 3 üncü fıkrası, Komisyonumuzca 122 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 123. — 2464 saydı Belediye Gelirleri Kanununa aşağıdaki mükerrer 97 nci madde eklenmiştir.

Müze giriş ücretlerinden belediyelere pay:

"MÜKERRER MADDE 97. — Türkiye Büyük MÜlet Meclisine bağlı millî saraylar hariç belediye ve mücavir alan sınırları içinde gerçek ve tüzel kişilerce işletilen her türlü müzelerin giriş ücretlerinin % 40'ı belediye payı olarak ayrılır."

Belediye payı olarak ayrılan miktarın, tahsilini takip eden ayın 15 inci günü akşamına kadar müzenin bulunduğu yer belediyesine ödenmesi mecburidir. Ödenmesi geciken paylar, müzeleri işleten gerçek ve tüzel kişilerden % 10 fazlasıyla tahsil olunur."

MADDE 124. — Tasarının 9 uncu maddesinin 5 inci fıkrası, Komisyonumuzca 124 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

2380 Sayılı Belediyelere ve ti Özel idarelerine Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanun ile ilgili Değişiklikler

MADDE 127-128. — Tasarının 11 inci maddesinin 1, 2'nci fıkraları Komisyonca 127, 128'nci maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 129. — 2380 sayılı Kanuna aşağıdaki Ek 1 inci ve Ek 2 nci maddeler eklenmiştir.

EK MADDE 1. — Mahallî idareler tarafından tahsil edilen vergi, resim ve harçlar dolayısıyla kullanılması gereken beyanname, rehber ve diğer basılı kâğıtlardan, İçişleri Bakanlığının teklifi üzerine Maliye ve Gümrük Bakanlığınca basımı ve dağıtımı yapılacak olanlara ait basım ve dağıtım giderleri ile bu konuda yapılacak her türlü hizmetlere ait giderler. Genel Bütçe Vergi gelirleri tahsilatı toplamı üzerinden İller Bankasına gönderilen paylardan ödenir.

İller Bankası, söz konusu giderlerin karşılığın, Maliye ve Gümrük Bakanlığınca yapılacak bildirim tarihinden itibaren en geç 15 gün içinde T.C. Merkez Bankasında bu bakanlık adına açılan hesaba yatırır.